ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΡΙΤΗ: 3.5.77
23^{10} - 24^{00}

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ

Αγαπητοί φίλοι τηλ. ακροατές σας!
Μέ τήν ευκαιρία τής συμπλήρωσης τών 150 χρόνων από τόν θάνατο τοῦ Μπετόβεν συνεχίζουμε καί σήμερα τήν παρουσίαση τών σημαντικότερων του έργων, τονίζοντας ειδικότερα τά χρονικά όρια της ευαισθησίας μας. Μέχρι χθές ήμασταν φτάσει καί μελετήσαμε τό 1ο, 2ο καί 3ο τόν Κονσέρτο γιά πιάνο καί ορχήστρα. Μέ τό 4ο μπορούμε νά ασχοληθούμε σήμερα. Μέ τό 4ο μπορούμε νά ασχοληθούμε σήμερα. Ίσως ο μεγάλος βάσανος προσωπικά αδιάθετος μαμπρά στίς τελικές αλλά τής δημιουργίας του. Ας μου γράψετε ότι το Κονσέρτο αρ. 4 σε σόλ μαζί. Τόν αρ. έργο 58, καί ότι 20 καί 1α αριθμοί έργων τό χωρίζουν από τό 3ο τό Νό Εροϊκά. Καί κάτι άλλο ακόμη. Τό μέγεθος αυτής αρμονικότητας τόν μέλλει τόν δείχνει σε υπερφυσικό τελικά μέ τίς αριθολογικές καί θεωρητικές μελέτες του Πυθαγόρεια. Αμφιβάλλω δέ μήν χρονικά πού τελειώνει τό ιστορικό του Δυναστεία. Μπορεί δέ μήν χρονικά πού τελειώνει τό ιστορικό αυτό έργο (αρχίζει) καί τό 4ο Κονσέρτο του γιά πιάνο. Τό ίδιο δέ τό τελείωσε πρίν τό 1806 καί μόνο σέ χρόνο αργότερα τό παρουσίασε σε συναυλία μέ σχετικό μάλιστα τό ίδιο. Ο Μπετόβεν χάθηκε μέ τό Κονσέρτο αυτό σέ μια τεχνικότητα πού δέν χαρακτήρισε αυτή μέ τό επιβεβαιωτικό 5ο του σέ μια τέχνη μεγαλοφυΐας. Μέσα σαν μια έμμονη του έργου ο Μπ. κατορθώνει ταχύτατα στό πιάνο νά ενώσει το αρχικό θέμα μέ μια γραμμή τραγουδιστή διάθεση αυτό δέ ένιωθε καί αυτοφανερή για τό όλο έργο.

Τόσο ὁ ἄλλο τὸ μέρος τόσο καὶ στὰ δύο μαζί σὰν ὁλόγματα τὸ ὄργανο ταιριάζει νὰ προσέχει ὁ ἀκροατής τοῦ ἀρχαίου διαλόγου μεταξὺ πνεύματος καὶ φαντάσματος. Ἔνιωσα μεγάλη χαρὰ ἐπειδὴ τὸ β' μέρος τὸ ἔργο ἕνα ἀργὸ κομμάτι ὅπου τὸ ποιητικὸ ἀλουκτὸ ἐμφανίζεται ἰδιαίτερα ἁρμονικό. Ἕνα βαθιὰ φαρμακερὸ θραῦσμα σὰν φρονίζει τὸν ἀνθρώπο καὶ ἀγαπᾶ. Ἡ Paolo γράφει ἀνανεωτικὸ καὶ φόβο.

Τὴν ἀποψινή μας συναυλία θὰ ἀποτελοῦσε τὸ ἔργο τῆς ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως, μὲ ἀφορμὴ τὸν ἐπετειακὸ σταθμὸ Emil Gilels. Τὸν ρόλο τῆς Φιλαρμονικῆς διεύθυνε ὁ Leopold Ludwig. [35'00]

[L.V. BEETHOVEN: KLAV.KONZERT No 4 IN G DUR, OP. 58]

Ἀπὸ τὸν EMIL GILELS καὶ τὴν ὀρχ. Φιλαρμονία ἀκούσθηκε τὸ Κονσέρτο ἀρ. 4 σὲ σολ μαζ. ἔργ. 58 τοῦ Μπετόβεν. Διεύθυνε ὁ Leopold Ludwig.

• Ἡ ἀόρ. ἐκφραστικὴ δύναμη μὲ τὴν ὁποία ἀπὸ τὴν ἐφευρετικὴ Ὀπερα, κάτοχος τοῦ Μπετόβεν. Ὁ ἀνάρμοστος μὲ τὸν Ἐπιτάφιο αὐτὸ εἶναι ἡ 4η ὅπου ἔγραψε ὁ μεγάλος συνθέτης γιὰ τὸ ἴδιο ἔργο. Μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι οἱ 3 ἄλλες εἶναι γραμμένες μὲ τὸν τίτλο Λεονώρα ἀρ. 1, ἀρ. 2 καὶ ἀρ. 3, ἀπὸ ἀφειδῶνται σὲ ἀρχικὴ ἐκτέλεσή τοῦ ἔργου.

• Ἐξυπνεύθηκαν ἀπὸ τὸν CHRISTOPH VON DOHNANYI τὸν διευθυντὴ τῆς Φιλαρμ. ὀρχ. τοῦ GEWANDTHAUS τῆς Λειψίας.

[L.V. BEETHOVEN: FIDELIO-OUVERTÜRE] [9.00]

Καὶ μὲ τὴν Ἐπιτάφιο FIDELIO ~~[illegible]~~ τὸ ἀνάλογο ἀπὸ τὴν ὀρχ. ὀρχ. τὸ GEW. τῆς Λειψίας καὶ μὲ διευθυντὴ τὸν CHR. VON DOHNANYI, ἐπιχείρησε καὶ τὴ ἀόρ. ἀνω μὲ ἔργο Μπετόβεν.

Τὸ ἔργο καὶ Κ.ου n. 27.

[ΣΗΜΑ]